

[Finn Poulsen.]

mer, der knytter sig til dette lovforslag. Det har ligget ret fast, og det kan man for så vidt ikke bebrejde den høje regering. Dette lovforslag skulle jo gennemføres; det er et løfte fra trontalen, der opfyldes, men det kan altså ikke gennemføres med vore stemmer. Vi mener fortsat ikke, at det er den rette vej til løsning af boligproblemerne. Vi mener ikke, at der er et sådant behov, at man bør skride til yderligere forhøjelser af m²-tilskuddene. Som jeg sagde ved første behandling, kunne man måske på baggrund af udviklingen rejse det spørgsmål, om der var opstået et særligt socialt behov, et spørgsmål, vi var villige til at drøfte, men der har ikke været noget ønske om at foretage en drøftelse af dette i udvalget. Jeg tænker naturligvis her særlig på støtte til de mindstbemidlede.

Det ændringsforslag, som socialistisk folkeparti stiller, er for så vidt i princippet det samme som regeringens forslag; det indeholder blot en betydelig udvidelse af m²-tilskuddene, så det er en selvfølge, at vi fra mit partis side heller ikke kan stemme for det.

Jeg skal i øvrigt ikke gå nærmere ind på alle de betragtninger, der sådan set kunne være grund til og måske også en vis fristelse til at gå ind på. Blot kan jeg ikke undlade at beklage, at de forventninger, som i hvert tilfælde i en periode var skabt hos oppositionen om, at man kunne få en mere bred drøftelse om bolig- og husleje problemerne, ikke er blevet opfyldt. Vi havde jo en lille forventning om, at dette lille lovforslag kunne være blevet udgangspunktet for en drøftelse af de problemer, som snart ikke kan vente længere. Men det var altså ikke muligt at komme videre ad den vej, og det synes jeg fortsat man med rette kan bebrejde regeringen. Vi har stadig væk problemerne uløste: boligbehovet er ikke dækket, huslejeproblemet er ikke løst, den lovede udligning er ikke i gang.

Jeg skal slutte med på det indstændigste at opfordre den høje regering til at komme frem med positive forslag, for det er nu engang regeringens opgave at stille forslag, og jeg skal gentage, hvad vi tidligere har sagt, at vi er overordentlig velvilligt indstillet, og at vi også er indstillet på, at skal man nå frem til en løsning af disse proble-

mer, kan det for os blive nødvendigt i en overgangsperiode at acceptere synspunkter, som vi måske ikke er så forfærdelig glade ved; vi er indstillet på det ud fra den forudsætning, at de slutresultater, de slutmål, man stræber efter, harmonerer med den linje, vi mener skal være afgørende i bolig- og huslejepolitikken.

Thøstrup: Mit parti kan ikke medvirke til gennemførelse af det stillede ændringsforslag. Jeg redegjorde i debatten den 25. januar i år vedrørende forespørgslen til den højtærede boligminister for mit partis stilling til driftssubsidierne. Der er for os ingen tvivl om, at disse subsidier er med til at presse renten opad, at de har været medvirkende til at skabe det alt for høje renteniveau, vi har haft siden krigen. Vi kan ikke stemme for det foreliggende lovforslag. Jeg vil til den begrundelse, jeg allerede har givet herfor, føje, at også socialdemokratiet jo hidtil har erkendt, at driftstilskuddene skulle afvikles. Dette synspunkt finder klart udtryk i § 60, stk. 3, i boligloven om den regelmæssige, gradvise afvikling af dem, og det finder udtryk i § 62, den paragraf, der nu foreslås ændret, og hvori det hedder, at driftstilskuddene kan nedsættes ud over det, der er bestemt i § 60, hvis pris- og renteniveau gør det muligt, men at forhøjelse ikke kan finde sted. Det, der er tale om, er altså, at regeringspartierne fuldstændig ændrer opfattelse med hensyn til driftstilskuddet. Vi kan ikke medvirke hertil. Jeg kan samtidig beklage, at regeringspartierne ikke har vist nogen som helst vilje til at få en mere indgående forhandling vedrørende boligspørgsmålet. Vi havde efter den debat, der fandt sted her den 25. januar i år, regnet med, at vi i det udvalg, der behandler den foreliggende sag, kunne få en indgående drøftelse af dette for landet så vanskelige problem. Det er blevet afvist; det har ikke været muligt at få en sådan debat, og jeg skal tillade mig ved tredje behandling at gøre nogle bemærkninger i den anledning.

Grethe Philip: Det radikale venstre har med lovforslaget ønsket at medvirke til at afbøde de for lejerne uheldige virkninger af et formentlig og forhåbentlig forbigående ekstraordinært højt renteniveau.